

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk

Sommer 2022

Kære Menighed

Selvom skolebænke i disse varme sommerdage køles ned, ønsker jeg alligevel at indbyde alle til at være med i skole hos Kristus. På trods af, at det er sommerferie. Denne skole behøver ikke tage flere timer hver dag. Den skal ikke føre os til en afgang efter en veloverstået eksamen. Den skole nøjes ikke med kun at gøre os klogere. Den er og altid vil være et møde med Ham, som selv er Livet og som giver livet.

Som et lille frø af denne skoles muligheder ønsker jeg at dele med jer nogle refleksioner om den hellige Messe. Hvorvidt muligt vil jeg gerne prøve at give nogle små bidder af refleksionerne ved at skrive et par linjer om hver enkelt del af Messen. Den er fyldt med ritualer. Dens forløb ser i en høj grad ens ud fra gang til gang. Og alligevel er Messen den virkelighed, som både gemmer nyt og gammelt i sig. Og nu ønsker jeg at tage både nyt og gammelt fra det forråd (Matt.13,52), som Kristus i forvejen har nedlagt i Messens virkelighed, og dele det med jer. Denne gang et par tanker om brugen af vievand ved ankomsten til kirken.

Messens fejring begynder på en måde allerede hjemmefra: selvom vi ikke nødvendigvis tænker denne tanke, så har selve det, at vi bryder op for at kunne rette vore skridt mod kirken, Guds kaldelse som sin kilde. Han kalder hver af os ved vort eget navn. Fordi Han kender os.

"Frygt ikke, for Jeg har løskøbt dig,
Jeg kalder dig ved navn, du er Min.
Går du gennem vand, er Jeg med dig,
gennem floder, skyller de ikke sammen over dig;
går du gennem ild, bliver du ikke forbrændt,
flammen brænder dig ikke.
For Jeg er Herren din Gud,
Israels Hellige er din Frelser." Es43,1b-3a.

Pietro Nelli, 1365, den hellige Elisabeth af Thüringen

Denne verden, vore daglige omgivelser – så smukke som de er - alt det skabte af Gud får deres rette betydning ved det, der sker under den Hellige Messe. Her forener Kristus både os og hele skaberværket med Gud.

Almindeligt ved indgangen til kirken møder vi et vievandskar fyldt med vievand. Vi dypper vore fingre i det og gør korsets tegn. Måske tillægger vi heller ikke denne enkle gestus det store. Men derigennem udtrykker vi faktisk det ufattelige: en af de korteste trosbekendelser, som egentligt siger alt. Her kan vi i Ånden erfare, hvordan Gud virkeligt fører os igennem vand og ild. Ind i sin herlighed. Vi mindes vort "at være født på ny" (af vand og Ånd ved dåben – se: Joh3,5). Vi kan derfor se os selv og hinanden som børn: Guds børn. De nyfødte.

Korstegnet med dråber af vievand bringer os også hen til Jordanfloden, hvor Jesus modtager dåben fra sin forløber – Johannes Døberen. Og mens vi i ærbødighed fremsiger Den Treeniges Navne, er vi ligesom Jesus stående i Jordan. Og Helligånden dvæler over os. Og Faderen udtaler sin kærlighedsfulde accept for os: "Denne er Min elskede søn/datter. I ham/i hende har jeg fundet velbehag". Dog må vi lige så snart huske, at det er Guds Søn, Jesus Kristus, vi bør lytte til, høre og adlyde.

Korstegnet med vievand ved indgangen til kirken bringer os ind i skabelsens begyndelses mysterium. Gud besluttede, at vandet skulle være

begyndelsen for livet og livets miljø. Ikke tilfældigt omtaler Kristus Helligånden som Det Levende Vand (i samtalen med den samaritanske kvinde: Joh4,11.14). Af vand (også i en høj grad udtrykkes det af fostervandet) og Ånd er vi født. Hvor kloge- ligt gennemgår forfatteren til 1.Mos1,3-ef denne sandhed, som i overensstemmelse med videnska- ben (selvom det ikke var hans oprindelige rolle) peger på vandet, som det element, hvorfra Gud førte alle de levende væsener: både dem, der ved- varende lever i vandet og dem, som lever i luften og på landjorden. "Og Guds Ånd svævede over vandene." 1Mos2B.

"Nu skaber Jeg nyt." Es.43,19. Åb21,5: "Se, Jeg gør alting nyt!" Åb21,5.

Tænk, en enkelt gestus! Korstegnet med vievand. Og det er kun begyndelse. Forud for Messens egentlige begyndelse.

Pastor Michal Bienkowski

Hvad vi kan lære af Guds Moder

I vores kirke holder jeg meget af, når menigheden hver lørdag kl. 15 sammen beder Barmhjertighe- dens rosenkrans og derefter Guds Moders rosen- krans som forberedelse til at fejre den hellige messe. Jeg prøver at være med hver gang.

En lørdag faldt det mig ind at tage den afsluttende bøn, "Jesus, jeg stoler på dig", fra Barmhjertighe- dens rosenkrans med over i Guds Moders rosen- krans og dens refleksioner over mysterierne i Kristi liv.

Selvom vi beder bønne "Jesus, jeg stoler på dig", er det ofte vanskeligt for mig selv virkelig at stole på Jesus. Ofte stoler jeg mere på min egen døm- mekraft end på Hans barmhjertighed, selv om jeg så gerne ville det anderledes. Så bliver bønne bare til nogle ord, jeg siger.

Men da jeg betragtede bønne "Jesus, jeg stoler på dig" i sammenhæng med Marias liv, blev det klart for mig, at Maria må være den første, der bad denne bøn, og hun må have bedt den mange gange fra sit hjertes dyb - der, hvor hun gemte alt, hvad der blev sagt hende om Jesus. Lad os prøve at se lidt nærmere på det gennem rosenkransens mysterier.

De glædesfyldte mysterier

Da Maria svarede englen Gabriel "Lad det ske med mig, som du har sagt", stode hun, der var fuld af nåde, på Gud, som havde sendt sin engel Gabriel til hende.

Endnu vidste hun kun, at barnet, der voksede i hende, var Guds søn, men fra det øjeblik, da hen- des trolovede, Josef, fortalte hende, at de skulle kalde barnet Jesus, måtte Maria stole på, at Jesus var den, englen sagde, han var: Guds egen søn. Det blev første gang, Maria bad bønne "Jesus, jeg sto- ler på dig", for hun kendte det jødiske folks for- ventninger til den frelser, der skulle fødes.

Mon ikke Josef bad bønne sammen med hende mange gange, for han vidste også, hvem barnet var, og hvilken opgave de begge stod over for.

Igen bad Maria bønne ved mødet med sin slægt- ning Elisabeth, der hilste på hende som "min Her- res moder" og fortalte, at barnet i hende sprang af glæde ved den gravide Marias ankomst.

Hun bad også "Jesus, jeg stoler på dig", da den gamle Simeon ved fremstillingen i templet forud- sagde, at Jesus ville blive "et lys til åbenbaring for hedninger og en herlighed for dit folk, Israel", og at Maria selv ville komme til at lide meget.

Hvad kunne Maria og Josef stille op med Guds søn, andet end at stole på ham, efterhånden som han voksede op og blev mere selvstændig? Det viste sig jo hurtigt, at han gik sine egne veje og som 12- årig havde indsigter om Gud, som imponerede selv de skriftlærde i templet.

Selv om han forblev lydlig mod sine forældre, vid- ste Maria og Josef, at Jesus ikke var deres. Han var Guds Søn, og gennem hele hans opvækst var de

nødt til at stole på, at Jesus selv ville kende sin vej i livet. Men mon ikke Jesus talte med sine forældre om sin Fader i himlen, så de også lærte Ham bedre at kende?

De lysfyldte mysterier

Da Jesus med sin dåb i Jordanfloden begyndte sit offentlige virke, begyndte han også sit selvstændige liv. At Maria stoledede på Jesus, ser vi af, at ved brylluppet i Kana vidste hun, at hun kunne bede ham om hjælp, da der ikke var mere vin. Hendes tillid til Jesus ser vi, da hun siger til tjenerne, at de skal gøre alt, hvad han beder dem om. Mon ikke hun stadig siger det til os?

Marias tillid til sin søn blev sikkert stærkere end nogensinde, da hun hørte om, hvordan Han forkyndte evangeliet om Guds rige alle vegne, og samlede disciple omkring sig, der fulgte ham igennem alt. Også de stoledede på Jesus, lige indtil én af dem, Judas Iskariot, holdt op med at stole på Jesus og svigtede Ham, oven i købet lige efter, at Jesus havde indstiftet den hellige eukaristi og delt den med ham.

Vi ved, at Maria var i Jerusalem den aften, men vi ved ikke, om hun sad til bords sammen med disciplene og modtog Jesu legeme og blod i den allerførste kommunion. Men hvis hun var der, ville hun frem for nogen vide, at hun kunne stole på Jesus, at det, hun modtog, virkelig var Hans legeme og blod.

De smertefulde mysterier

Maria var vidne til, at Jesus drog ind i Jerusalem til påskefesten, da Han blev hyldet som konge. Hun vidste, at Han var den frelser, folket ventede på. Men hun mærkede også stemningen imod Jesus. Vi ved ikke, om Jesus forberedte sin mor på, hvad der skulle ske, men nu fik hun virkelig brug for at stole på Ham, for hun måtte have tillid til, at det virkelig var Guds vilje, at Jesus skulle igennem så megen lidelse, gennem dødsangst, pisk og hån, da Han blev kronet med torne.

Maria kunne ikke hjælpe Jesus med at bære korset, hun kunne kun lade Ham vide, at hun stoledede på Ham. Derfor forsøgte hun heller ikke at tale Ham fra at gå ind til sin lidelse, og hun forlod Ham ikke, mens han døde på korset. Hun bad "Jesus, jeg stoler på dig".

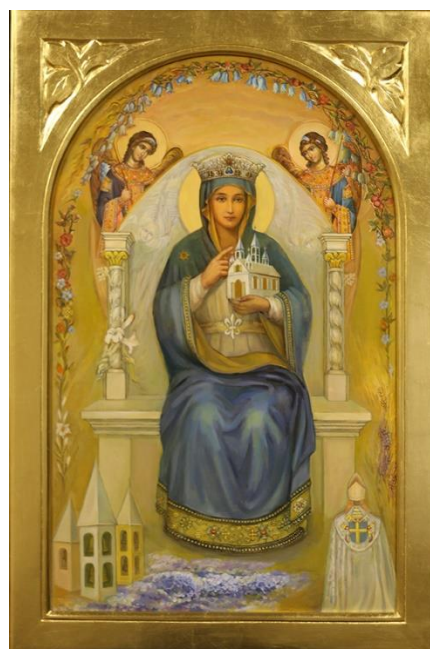
De herlighedsfulde mysterier

Selvom apostlene opgav håbet, da Jesus var død, holdt Maria helt sikkert ikke op med at stole på, at døden ikke ville få magten over hendes søn. Han var Guds Søn, og ville opstå, som Han havde forudsagt.

Så stor hendes sorg end var, må hendes tillid til Jesus have bragt hende håb, og Marias tillid blev bekræftet påskemorgen ved den tomme grav.

Hendes tillid blev belønnet, da Jesus steg op til himlen, og da hun sammen med apostlene oplevede, at Helligånden steg ned over dem.

Maria stoledede på, at Jesus ville hente hende hjem til sig i himlen, når hendes liv på jorden var slut, og da Jesus kronede hende i himlen, bad hun: "Jesus, jeg vidste, jeg kunne stole på dig".

Jesu moder og vor moder

Maria stoledede på Jesus fra det øjeblik, da han blev til som menneske i hende. Derfor er hun nu himlens dronning. Når vi har svært ved at stole på Jesus, kan vi lære af Marias eksempel, hvor stor tillid vi kan have til ham i alle ting. Vi kan roligt bede om Marias hjælp. Hun stoler på Jesus på vore vegne og beder med tillid for os til sin Søn.

Af Birgit Bidstrup Jørgensen

Børneundervisning efterår 2022

Børn, der forbereder sig til deres første hellige kommunion (Annelies van der Meers hold) tilbydes undervisning efter kl. 15.30-messen hver lørdag uden for skoleferierne.

Børn, der har modtaget deres første hellige kommunion tilbydes undervisning på følgende datoer:

August	d. 20.
September	d. 3., 17.
Oktober	d. 1., 15., 29.
November	d. 5., 26.
December	d. 10.

Forældre til børn, der ønsker at modtage firmelens sakramente i 2023 bedes meddele dette til sognepræsten i forbindelse med starten på undervisningen.

Kateketer:

Annelies van der Meer (yngste hold):
e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com
Birgit Bidstrup Jørgensen (ældste hold):
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans
kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans
kl. 15.30 Søndagsmesse.

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk
Her findes også opslag om andre arrangementer.

Kontakt

Sognepræst:

P. Michal Bienkowski
Frederiksgade 7
4200 Slagelse
Tlf. 58 52 06 45
mobil: 20 72 89 51
e-mail: bienkowski@katolsk.dk

P. Michal træffes tirsdag – søndag.
Om nødvendigt også mandag.
Møder kan aftales telefonisk eller pr. e-mail.

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Skt Elisabeths Kirke 51081

Organist:

Annelies van der Meer
e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Formand for menighedsrådet:

Marymalar Elden
e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Redaktør af sognebladet:

Birgit Bidstrup Jørgensen
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk
Indlæg til sognebladet modtages meget gerne!

